

מבשלים לחוד, אוכלים ביחד

שלחו להדפסה

"שני אנשים קשים / זרדי זכרונות מקוששים / בשדה קטל האהבה / נפצעו קשה ונשארו בחיים / עתה עודם נישאים על גלי הנישואים". שירים חדשים של רנה לי רנה לי

שירה

יחד

גם מה שהם מבשלים לחוד
הם אוכלים לבסוף ביחד.
שני אנשים קשים
זרדי זכרונות מקוששים
בשדה קטל האהבה.
נפצעו קשה ונשארו בחיים.
עתה עודם נישאים על גלי הנישואים
מין נשואים שאבדו את הנושא -

אם נלחמים או משלימים,
הם תמיד אחוזים ודבוקים
לבלתי הפרד.
כבר שנים-על-שנים, ככה או כן,
הם זוג ששורד.

גם מה שהם מבשלים לחוד
הם אוכלים לבסוף ביחד.
בין שהם נוסעים על מי-מנוחות
ובין יושבים על אי-
נחת.

מה שלא תעשה אהבה יעשה הפחד.

באותה מטה

זה שנים הם ישנים
היא אתו והוא אתה
באותה מטה,
וכן אף עתה -
אלא שעכשיו
אינם יכולים לישן
לא לחוד ולא יחדיו.
נים-לא-נים מטלטלים
מפה לשם.
בצנת חרפים בשרם חדודים
ונפשם הומיה בילל מרזבים.
בלילות שרב הם נודדים
באקזבי האקזבים -

רק לשעת חסד בלתי רגילה
יש והם חוטפים רגיעה קלה
צד אל צד, גב אל גב,
החתן לעצמו, לעצמה הכלה,
איש וחלומה, אשה וחלומה,
כמין עברים שעוד ממתינים
לשעתם הגדולה -

רנה לי. תמונות מחיי
נישואים צילום: אבשלום
קופרמן

לחצו כאן להגדיל
הטקסט

ד"ר רנה לי (קופמן) עסקה שנים רבות בהוראת הספרות העברית באוניברסיטה העירונית של ניו-יורק. פרסמה את "עוד רחוק מן הבית" (הוצאת הקיבוץ המאוחד), והמחקר בכתבי עגנון "עגנון והצמחונות" (הוצאת "רשפים"). השירים הנ"ל לקוחים מהספר "והים אנה ילך?" (הוצאת כרמל)

[לכל כתבות המדור לחצו כאן](#)

חזרה